

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny- Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko E. D.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 28 listopada 2013 roku

sygn. akt IX C 1395/13

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ B. Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód M. M. wniósł pozew przeciwko pozwanej E. D. o zapłatę kwoty 3.000 (...) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz o przyznanie mu od pozwanej kosztów procesowych według norm przepisanych.

W dniu 18 czerwca 2013 roku Referendarz w Sądzie Rejonowym (...)w P. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana E. D. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Domagała się oddalenia powództwa w całości.

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w punkcie I. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.000 (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty, w punkcie II. obciążył pozwaną kosztami procesu i w związku z tym zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.517 zł, w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła pozwana zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania poprzez oddalenie wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. R., który został powołany na okoliczność ustalenia na co były przeznaczone pieniądze z pożyczki oraz na okoliczność podważenia wiarygodności zeznań H. P..

Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji oraz o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków Z. Ł. i M. C..

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej okazała się niezasadna.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy, gdyż znajduje uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach i odpowiada prawu materialnemu. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz wnioski prawne wyciągnięte na ich podstawie i przyjmuje je za własne. Przystępując do oceny trafności zarzutów apelacji wskazać należy, iż Sąd Rejonowy, w toku przeprowadzonego przez siebie postępowania dowodowego, wyjaśnił okoliczności faktyczne mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaofiarowane przez strony dowody poddał wnikliwej, logicznej i zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego ocenie.

W kontrolowanej sprawie bezspornym było, że powód udzielił pozwanej pożyczkę w kwocie 6.000 (...), jak również okoliczność, że pozwana zwróciła powodowi kwotę 3.000 (...). Pozwana podnosiła, że kwotę uzyskanej pożyczki przekazała koleżance, dlatego też stała się ona współodpowiedzialna co do zwrotu połowy pożyczki. W jej ocenie Sąd pierwszej instancji powinien ustalić, na jaki cel była przeznaczona pożyczka.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami skarżącej. Podstawę prawną rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie stanowił przepis art. 720 § 1 k.c. zgodnie z którym, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Stronami umowy pożyczki z dnia 5 marca 2009 r. byli M. M. (pożyczkodawca) i E. D. (pożyczkobiorca). Na skutek udzielenia pożyczki pozwana stała się wyłączną właścicielką kwoty 6.000 (...), przy czym zaktualizował się obowiązek zwrotu tej kwoty przez pozwaną na warunkach określonych w umowie. E. D. była uprawniona do rozporządzania wskazanymi środkami w dowolny sposób. Fakt, że przekazała uzyskane środki osobie trzeciej (jak wskazuje M. C.) pozostaje bez jakiegokolwiek wpływu na obowiązek zwrotu całej kwoty pożyczki przez pozwaną, która to okoliczność została w sposób prawidłowy ustalona przez Sąd Rejonowy.

Odnosząc się do drugiego zarzutu apelacji, wskazać należy, że Sąd Rejonowy zasadnie oddalił wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. R.. Podnieść bowiem należy, że stosownie do art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jak wskazywała pozwana zeznania świadka miały dowieść, że H. P. poznała dopiero przy podpisaniu przedmiotowej umowy oraz, że środki uzyskane z pożyczki zostały wpłacone do zrzeczenia właścicieli tytułem spłaty czynszu. Podkreślenia wymaga, że podnoszone okoliczności nie są istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i nie miałyby wpływu na rozstrzygnięcie sprawy, dlatego też słusznie wniosek dowodu pozwanej został oddalony przez Sąd Rejonowy.

Na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja pozwanej została oddalona.

O kosztach procesu w instancji odwoławczej Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powód zrealizował swój interes procesowy w postępowaniu odwoławczym w całości, albowiem apelacja pozwanej została oddalona. Zatem pozwana powinna zwrócić powodowi całość kosztów procesu poniesionych przez niego w postępowaniu odwoławczym. Koszty należne powodowi od pozwanej obejmują koszty zastępstwa procesowego w II instancji w wysokości nie przekraczającej stawki minimalnej przewidzianej w § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

/-/ B. Łagodzińska